

ud fra, hvad der må anses for at være til barnets bedste. Vi må fastholde, at formålet med adoption er at give barnet en god og tryk opvækst, ikke at opfylde adoptivforældrenes behov for at få et barn, og jeg mener, at det som udgangspunkt vil være bedst for et adoptivbarn at vokse op i en almindelig familie med en mor og en far.

Et andet, men også meget væsentligt problem ved de pågældende forslag, er forholdet til de lande, hvorfra danske forældre adopterer børn. Det er vigtigt, at vi ikke i vores optagethed af at opnå ligestilling for homoseksuelle par skader alle danske ægtepars muligheder for at adoptere børn fra udlandet. Hvis vi tillader registrerede partnere at adoptere, kunne man frygte, at nogle lande ville være betænkelige ved at tillade adoption til Danmark. To af forslagene, L 93 og B 65, har taget højde for dette problem ved at foreslå, at adoption af udenlandske børn skal forudsætte, at der indgås en bilateral aftale mellem Danmark og det pågældende land.

Jeg stiller mig meget tvivlende over for, om de lande, der afgiver adoptivbørn til Danmark, vil indgå sådanne aftaler. De svenske myndigheder spurgte således i 2001 de lande, som afgiver børn til Sverige, om de ville acceptere registrerede partnere som adoptanter. Samtlige 17 lande, som besvarede spørgsmålet, sagde nej, og på den baggrund mener jeg ikke, at registrerede partners adgang til at adoptere bør udvides.

Beslutningsforslaget fra Det Radikale Venstre, B 65, indeholder ud over forslaget om adoption et forslag om, at homoseksuelle par skal kunne godkendes som plejeforældre. Dette spørgsmål hører under socialministeren, som har oplyst, at der ikke i sociallovgivningen er noget til hinder for, at homoseksuelle par godkendes som plejeforældre. Beslutningsforslaget synes derfor umiddelbart at være overflødig på dette punkt.

Det tredje lovforslag, som er til behandling i dag, L 119 fra Enhedslisten, går ud på, at en registreret partner skal kunne stedbarnsadoptere sin partners barn straks efter barnets fødsel. Regeringen kan heller ikke støtte dette forslag. Efter de nugældende regler kan samtykke til adoption først gives 3 måneder efter barnets fødsel, medmindre der foreligger ganske særlige forhold. Baggrunden for denne bestemmelse er, at forældrene skal have mulighed for at træffe beslutningen om bortadoption på et velovervejet grundlag.

Derudover er det forudsat i forarbejderne til børneloven, at en adoption som udgangspunkt først bør gennemføres, når faderskabet er fast-

slået. Herved sikres det, at barnets far får mulighed for at udtale sig om adoptionsspørgsmålet, og hvis faderen siger nej, gennemføres adoptionen som udgangspunkt ikke. I de tilfælde, hvor faderen ikke modsætter sig adoption, sikres det herved, at faderskabet registreres, således at barnet senere, hvis det ønsker det, kan få oplyst, hvem dets genetiske far er.

Kl. 18.10

I de tilfælde, hvor der ikke er oplyst nogen mulig far til barnet, er det i forarbejderne til børneloven forudsat, at en stedbarnsadoption som udgangspunkt ikke bør gennemføres før 6 måneder efter barnets fødsel. Det skyldes, at en mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, ifølge børnelovens § 6 har ret til at få prøvet, om han er far til barnet, hvis han anmoder om det inden 6 måneder fra fødslen. Denne ret skal ikke gøres illusorisk ved en adoption.

Jeg har forståelse for, at registrerede partnere kan have et ønske om at sikre barnet og hinanden i tilfælde af barnets mors død. Som nævnt kan en adoption, herunder en stedbarnsadoption, imidlertid gennemføres før de nævnte frister, hvis der foreligger ganske særlige forhold, og sådanne ganske særlige forhold vil f.eks. kunne foreligge, hvis moderen er alvorligt syg.

En anden mulighed for at sikre barnet i tilfælde af moderens død er oprettelse af et børnetestamente. I et børnetestamente kan moderen tilkendegive, hvem hun ønsker skal have forældremyndigheden efter hendes død, og efter § 15 i lov om forældremyndighed og samvær skal en sådan tilkendegivelse følges, medmindre hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler imod. Et børnetestamente vil dog ikke have betydning for faderens mulighed for at få forældremyndigheden.

Som det fremgår, kan regeringen ikke støtte de fremsatte forslag om ændring af adoptionsloven og lov om registreret partnerskab.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis det er folks fordomme, der skal afgøre adoptionssager i Danmark, skal vi da stoppe med at adoptere børn med anden hudfarve, for netop fordommene over for folk med fremmed udseende har været stærkt stigende i Danmark, så den argumentation kunne man netop bruge på området her.

Så er der et spørgsmål til ministeren. Det undrer mig og har undret mig, fra det øjeblik jeg